

Udgivelsen er støttet af
Konsul George Jorck og
Hustru Emma Jorck's Fond
og
VELUX FONDEN

JAMES JOYCE HIS STORY

På dansk ved Bent Wiberg og Jens Feilberg
Med seks grafiske værker af Helle Frøsiø

4

Mr. Leopold Bloom spiste med velbehag de indre organer af dyr og fugle. Han holdt af tyk kråsesuppe, kallun med nøddesmag, et fyldt, ristet hjerte, stegt lever vendt i rasp, stegt torskerogn. Mest af alt holdt han af grilleret lammennyre der lod hans gane fornemme en fin eftersmag af svagt duftende urin.

Nyrer optog hans tanker mens han sagte bevægede sig rundt i køkkenet og rettede hendes morgenmad an på den bulede bakke. Lyset og luften i køkkenet var iskold, men uden for huset mild sommermorgen overalt. Fremkaldte en følelse af let sult.

Kullene begyndte at rødme.

Endnu en skive brød og smør: tre, fire, sådan. Hun brød sig ikke om en tallerken der var helt fuld. Godt. Han vendte sig fra bakken, løftede kedlen væk fra hylden og satte den med siden til på ilden. Der sad den, tyk og sløv, med strittende tud. Snart en kop te. Godt. Munden helt tør.

Katten gik stift rundt om et af bordets ben med halen i vejret.

— Mkgnao!

— Åh, der er du, sagde Mr. Bloom og vendte sig fra ilden.

Katten mjavede til svar og vandrede igen stift om et bordben, mens den mjavede på ny. Netop sådan vandrer hun over mit skrivebord. Prr. Klø mig i hovedet. Prr.

Mr. Bloom iagttog nysgerrigt og venligt den smidige, sorte skikkelse. Så ren at se til: glansen i hendes blanke skind, det hvide parti under den tykke ende af halen, de grønne, lynende øjne. Han bøjede sig ned til hende med hænderne på knæene.

— Mælk til lille pussegris, sagde han.

— Mrkgnao! svarede katten højt.

Man siger de er dumme. De forstår bedre hvad vi siger end vi forstår dem. Hun forstår alt hvad hun har lyst til. Også hævn-gerrig. Grusom. Hendes natur. Mærkeligt mus aldrig hviner.

Synes at kunne lide det. Gad vidst hvordan jeg ser ud for hende. Så høj som et tårn? Nej, hun kan springe over mig.

– Bange for kyllingerne ikke også, sagde han drillende. Bange for pyllepysterne. Aldrig har jeg set så dum en lille mis som lille mis her.

– Mrkrgrnaol sagde katten højt.

Hun blinkede opad med begærlige øjne som hun sky lukkede mens hun mjavede klagende og længe og viste ham sine mælkehvide tænder. Han betragtede øjnenes mørke sprækker blive smallere af grådighed indtil øjnene var to grønne sten. Så gik han hen til anretterbordet, tog den kande Hanlons mælke- mand netop havde fyldt for ham, hældte lun boblende mælk op i en underkop og satte den langsomt på gulvet.

– Gørrhr! udbrød den og løb hen for at labbe.

Han iagttog knurhårene der skinnede som metaltråde i det svage lys da hun tre gange drak og slikkede sig let. Gad vidst om det er sandt at hvis man klipper dem, kan de ikke fange mus? Hvorfor? De skinner i mørket, måske, spidserne. Eller måske en slags følere i mørket?

Han lyttede til hendes slikkende labben. Skinke og æg, nej. Ingen gode æg med denne tørke. Skal have rent frisk vand. Torsdag. Heller ikke nogen god dag for en lammenyre hos Buckley. Stegt i smør med et drys peber. Bedre med en svinenyre fra Dlugacz. Mens vandet kommer i kog. Hun labbede langsomme, slikkede derpå underkoppen ren. Hvorfor er deres tunge så ru? For at labbe bedre, porøse huller over det hele. Intet hun kan spise? Han så sig omkring. Nej.

På sagte, knirkende støvler gik han op ad trappen til entréen, stod stille ved sovekammerdøren. Hun ville måske have noget lækker. Tyndt brød og smør kunne hun godt lide om morgenen. Skønt måske; kun en gang imellem. I den tomme entré sagde han sagte:

– Jeg går lige rundt om hjørnet. Er tilbage om et minut.

Og da han havde hørt sin stemme sige det, tilføjede han:

– Vil du have noget til morgenmaden?

Et søvnigt, sagte grynt svarede:

– Mn.

Nej, hun ville ikke have noget. Han hørte derpå et varmt, tungt suk, lidt sagtere idet hun vendte sig om mens de løse

messingringe i sengebunden klirrede. Må virkelig se at få dem sat fast. En skam. Hele vejen fra Gibraltar. Glemte hver stump af spansk hun kunne. Hvad mon hendes fader gav for den. I den gamle stil. Åh, jo! naturligvis. Købte den på guvernørens auktion. Fik den i første hug. Hård som flint i forretninger, gamle Tweedy¹. Ja, sir. Ved Plevna² var det. Jeg blev forfremmet fra de meniges rækker, sir, og det er jeg stolt af. Dog havde han forstand nok til at redde sig hele oplaget af frimærker. Det var skam forudseende.

Hans hånd tog hatten fra knagen over den tunge overfrakke med hans initialer og med regnfrakken der var erhvervet på hitte-godsauktionen. Frimærker: billeder med klæbrig bagside. Mon ikke masser af officerer også er med på den. Selvfølgelig er de det. Stumt sagde den svedslidte tekst i bunden af hatten til ham: Plasto's prima ha. Han spejdede hastigt inden for svederemmen. Hvid lap papir. Helt sikkert.

På vej ud følte han i baglommen efter gadedørsnøglen. Ikke der. I bukserne jeg hængte væk. Må få fat i den. Kartoffel har jeg. Knirkende klædeskab. Ingen grund til at forstyrre hende. Hun vendte sig søvnigt denne gang. Han trak dørbladet til efter sig meget sagte, trak endnu mere, til fodlisten faldt blidt til trinnet som et slapt låg. Så lukket ud. I hvert fald godt nok til jeg kommer tilbage.

Han krydsede over til den lyse side og undgik den løse kælderklap til nummer femoghalvfjerds. Solen nærmede sig tårnet på Georgskirken. Bliver en varm dag, kan jeg mærke. Særlig i dette sorte tøj føles det mere. Sort leder, tilbagekaster (eller er det bryder?) varmen. Men jeg kunne ikke gå i det lyse sæt. Gør det til en skovtur. Ind imellem sænkede hans øjenlåg sig roligt som han gik der i den salige varme. Bolands brødvogn leverer vores daglige på bakker, men hun foretrækker brød fra i går, foldet tørte med sprød krans. Får én til at føle sig ung. Et sted i Østen: tidlig morgen, opbrud ved daggry, rejse rundt foran solen, få en dags forspring for den. Holder man det for

1. Tweedy: Brian Cooper Tweedy, Mollys (Marions) far og Blooms svigerfar.

2. Plevna eller Pleven er en by i Bulgarien. Den er mest kendt fra den russisk-tyrkske krig 1877-78 for en række slag i forbindelse med de russiske og rumænske hæres belejring af byen der forsvarede af ottomanske styrker. Efter fem måneder måtte de ottomanske styrker i december 1877 kapitulere. Der deltog ikke britiske soldater på nogen af siderne i forbindelse med belejringen.

evigt, bliver man teoretisk set aldrig en dag ældre. Spadsere langs en strand, et sælsomt land, komme til en byport, skildvagt der, også gammel soldat i geledet med store moustacher ligesom gamle Tweedy der støtter sig til en slags langt spyd. Vandrer gennem overdækkede gader. Turbanklædte ansigter går forbi. Tæppebutikernes mørke grøtter, stor mand, Turko den Skrækkelige, sidder med korslagte ben og ryger på en snoret pibe. De handlendes råb i gaderne. Drikkevand krydret med fennikel, sorbet. Slentre rundt hele dagen. Møder måske en røver eller to. Godt, så mød ham. Fortsætter til solnedgang. Moskeernes skygger mellem søjlerne, præst med en skriftrulle som er rullet sammen. En skælven i træerne, signal, aften vinden. Jeg går videre. Den gyldne himmel falmer. En moder får øje på mig fra sin dør. Hun kalder sine børn hjem i deres dunkle sprog. Høj mur; bag den strenge der anslås. Aftenhimmel, måne, violet, farven på Mollys nye strømpebånd. Strenge. Lyt. En pige spiller på et af disse instrumenter, hvad er det nu de hedder: cymbaler³. Jeg går forbi.

Sandsynligvis slet ikke sådan i virkeligheden. Den slags historier man læser om; *I Solens Bane*⁴. En frembrydende sol på titelbladet. Han smilede fornøjet. Hvad var det Arthur Griffith⁵ sagde om titelvignetten over lederen i *Freeman*⁶: en homerule sol der står op i nordvest fra gyden bag Bank of Ireland. Han fastholdt sit fornøjede smil. En underfundig tone i det: hjemmestyresolen der står op i nordvest.

Han nærmede sig Larry O'Rourkes forretning. Fra kælderstien steg et fugtigt pust af porter. Ud gennem den åbne dør sprøjtede baren et pust af ingefær, af tesmuler og sammenfejede kiksekrummer. En god beværtning alligevel, lige ved enden af den indre bys trafik. For eksempel M'Auleys dernede: ingen god beliggenhed. Naturligvis, hvis de lagde en sporvogns-

3. cymbaler: O.t. "dulcimer" som kan oversættes med hakkebræt eller cymbale. Et hakkebræt eller cymbale er et musikinstrument af cithertypen i hvilket strenge af forskellig længde er udstrakt over en trapez-lignende resonansbund og som anslås med to hamre som holdes i spillerens hånd (OED).

4. *I Solens Bane*: Rejsebeskrivelse af F.D. Thompson. Findes i Blooms bibliotek, se kap. 17, s. 952 ("I solens bane (gult shirt, manglende titelblad, titelangivelse på hver side)").

5. Arthur Griffith: Se kap. 3, note 85.

6. *Freeman*: *The Freeman's Journal* som var det ældste nationalistiske irske blad. Det blev grundlagt 1763 af Charles Lucas og var på linje med de radikale protestantiske nationalister i det 18. århundrede. Dette skiftede da bladet i 1784 blev overtaget af Francis Higgen (Den falske Squire, se kap. 7, note 25) som anlagde en mere probritisk linje.

linje i North Ci
værdien straks

Skaldepand
grund til at be
sine egne sager
Larry, som han
mens han betra
med svaber og
når han efterlig
hvad jeg kan fi
hør her! Russer
ryggen⁷.

Stop op og si
stakkels Digna

Da han dreje
mine gennem d

– God dag, M

– God dag,

– Dejligt vej

– Det må ma

Hvor mon d

de medhjælper

mer tappemask

de op som Adan

kurrencen. Der

nem Dublin ud

ikke. Fra de ful

til, en shilling

gros-leddet må

ner det med ch

Hvor meget

ud fra porter? L

cent ud. Nej, m

muneskole. Bø

hukommelsen

7. Den russisk-japa

8. tappemaskinen;

"old man" en betegn

samlers sig. Efter Fan

linje i North Circular Road fra kvægmarkedet til kajerne, ville værdien straks gå i vejret.

Skaldepande over gardinet. Vågen gammel gnier. Ingen grund til at bearbejde ham for en annonce. Kender alligevel sine egne sager bedst. Der er han ganske rigtigt, min kække Larry, som han læner sig mod sukkerkassen i skjorteærmer mens han betragter medhjælperen med forklæde der skrubber med svaber og spand. Simon Dedalus tager ham lige på kornet når han efterligner ham med øjnene knebet sammen. Ved De hvad jeg kan fortælle Dem? Nej, hvad da, Mr. O'Rourke? Så hør her! Russerne, dem ordner japanerne med den ene hånd på ryggen⁷.

Støb op og sig et par ord: om begravelsen måske. Trist med stakkels Dignam, Mr. O'Rourke.

Da han drejede ind i Dorset Street, hilste han med en frisk mine gennem den åbne dør, idet han sagde:

– God dag, Mr. O'Rourke.

– God dag.

– Dejligt vejr, sir.

– Det må man sige.

Hvor mon de får pengene fra? Kommer ind som rødmosse-
de medhjælpere fra Leitrim County og renser flasker og tøm-
mer tappemaskinen⁸ i kælderen. Og så, minsandten, blomstrer
de op som Adam Findlater eller Dan Tallon. Og tænk så på kon-
kurrencen. Den almindelige tørst. Et rent puslespil at gå gen-
nem Dublin uden at passere en pub. Spare dem sammen kan de
ikke. Fra de fulde måske. Tre op og fem i mente. Hvad bliver det
til, en shilling nu og da, kun pebernødder. På salgsordrer i en
gros-leddet måske. Lave svindelnumre med sælgerne. Du ord-
ner det med chefen, og vi deler i porten, er du med?

Hvor meget ville det blive til om måneden hvis vi nu går
ud fra porter? Lad os sige ti tønder med varen. Lad os sige ti pro-
cent ud. Nej, mere. Femten. Han kom forbi Sankt Joseph kom-
muneskole. Børns råb. Vinduerne åbne. Frisk luft hjælper på
hukommelsen. Eller en sang. Abese defge kålemen opeku

7. Den russisk-japanske krig fra februar 1904- september 1905.

8. tappemaskinen; O.t. "old man"; If. Partridge, Dictionary of Slang (1967) er "old man" en betegnelse på anglo-irsk for en del af tappemaskinen hvor overskudsøl samler sig. Efter Farmer og Henley kan "old man" bl.a. også betyde penis.

restuve dobbelt ve: Er det drenge? Ja. Inishturk. Inishark. Inishboffin. De har goggrafi. Mit bjerg. Slieve⁹ Bloom. Han gjordé holdt foran Dlugacz' vindue og stirrede på strenge af pølser, røgede flæskepølser, sorte og hvide. Femten multipliceret med. Tallene blegnede i hans forstand, uløst: misfornøjet lod han dem falme. De skinnende pølser, pakket med farskød, nærede hans blik, og han indåndede i ro den lunkne duft fra tilberedt, krydret svineblod. Bloddråber sivede ud fra en nyre på det pilemønstrede fad: den sidste. Han stod ved disken ved siden af naboens pige. Ville hun også købe den når hun begyndte at læse op af den lap papir hun stod med i hånden? Sprukken: vaskesoda. Og halvandet pund af Dennys pølser. Hans øjne hvilede på hendes kraftige hofter. Woods er hans navn. Gad vide hvad han laver. Konen oppe i årene. Nyt blod. Kavalerer ikke tilladt. Et par stærke arme. Når hun banker et tæppe på tørresnoren. Det kan hun skam. Den måde hendes opadbøjede skørt svinger på ved hvert bank.

Den ilderøjede viktualiehandler foldede pølserne sammen som han havde nippet af med plettede fingre, pølserøde. Godt kød der: som en staldfodret kvie.

Han tog en side op fra stablen af afskårne ark: mønsterfarmen ved Kinnereth på bredden af Tiberiassøen. Kan blive et ideelt vinterkursted. Moses Montefiore¹⁰. Jeg troede han var. Stuehus, mur rundt om det, utydeligt kvæg, der græsser. Han holdt siden ud fra sig. Interessant. Læs det nærmere. Ejendomsretten, det utydelige, græssende kvæg, bladet raslede. En ung, pletfri kvie. Disse morgener på kvægmarkedet når dyrene brølede i deres båse, brændemærkede får, gødningens klask og fald, kvægavlerne i sømbeslåede støvler der trasker gennem halmen mens de smækker en flad hånd på en kødfuld bagfjerding, den der er finfin, med uafbarkede vidjekæppe i hænderne. Han holdt tålmodigt siden på skrå idet han rettede sine sanser og sin vilje imod det, hans blide, underkastende blik i hvile. Detsvingende, opadbøjede skørt, bank for bank for bank.

Viktualiehandleren snupede to ark fra stablen, indpakke- de hendes prima pølser og skar en rød grimasse.

9. Slieve: (gæl.) Bjerg. Slieve Bloom ligger i det centrale Irland.

10. Moses Montefiore: Engelsk velhavende bankier og filantrop (1784-1885) der anvendte sin formue på at hjælpe jøder, især i Mellemøsten. Blev som den første jøde i England adlet i 1846.

— Sådan, lille frøken, sagde han.

Hun bød ham kækt smilende en mønt og rakte sit tykke håndled frem.

— Mange tak, frøken. Og én shilling og tre pence tilbage. Og De, sir?

Mr. Bloom pegede hurtigt, Indhente hende og gå bag ved hvis hun gik langsomt, bag hendes duvende skinker, Behageligt at se på som det første syn om morgenen. Skynd dig, sløve kanut. Smed mens jernet er varmt. Hun stod uden for butikken i solskinnets og slentrede dovent til højre. Han sukkede gennem næsen; de forstår aldrig noget. Soda sprukne hænder. Også skorpede tånegle. Brunt skapular¹¹ i laser, forsvarer hende begge veje. Tilsidesættelsens brod glødede og blev til en svag lyst i hans bryst. For en anden: en betjent der har fri og trykker hende kælent i Eccles Lane. De kan lide dem i den rigtige størrelse. Prima pølse. Åh, vær sød hr. betjent, jeg for vild i skoven.

— Tak, det er tre pence.

Hans hånd tog imod den fugtige, bløde kirtel og smuttede den ned i en jakkelomme. Så hentede den tre mønter op fra hans bukselomme og lagde dem på gummipiggene. Der lå de, blev hurtigt talt og hurtigt skive for skive, smuttet ned i pengekuffen.

— Tak, sir. Skulle det være en anden gang.

En plet af ivrig ild fra ræveøjne takkede ham. Han tog blikket til sig efter et øjebliks forløb. Nej, lad hellere være, en anden gang.

— God morgen, sagde han, idet han gik ud.

— God morgen, sir.

Intet spor. Forsvundet. Gør det noget?

Han gik tilbage ad Dorset Street mens han roligt læste. Agendath Netaim¹²: selskab af plantageejere. Vil købe øde, sandede strækninger af den tyrkiske regering og beplante dem med eukalyptustræer. Glimrende til skygge, brændsel og bygninger. Appelsinlunde og umådelige melonmarker nord for Jaffa. Man betaler firs mark, og så tilplanter de en dunam¹³ land for

11. skapular; Af lat scapula, skulder. En del af munkedragten bestående af to stykker klæde der hænger ned fra skuldrene, et over brystet og et over skuldrene.

12. Agendath Netaim: (hebr.) Plantage Selskab. Agendath er fejlskrift for Agudath, jf. Charles Parish, Agendath of Agendath Netaim, i JJO, Vol. 6, No. 3 (Spring, 1969), s. 237-241.

13. Dunam: Tyrkisk arealenhed, 919,3 m².

én med oliven, appelsiner, mandler eller citroner. Oliven billigere, appelsiner kræver kunstig vanding. Hvert år får man en sending af høsten. Man indføres som ejer med navn i foreningens bog så længe man lever. Kan betale ti kontant og restbeløbet i årlige afdrag. Bleibtreustrasse 34, Berlin, W. 15.

Nej, ellers tak. Alligevel en idé i det.

Han så på kvæget, utydeligt i sølvglitrende varme. Oliven-træer pudrede med sølv. Rolige, lange dage: beskæring, modning. Oliven pakkes i krukker, ikke? Jeg har nogle få tilbage fra Andrews. Molly der spyttede dem ud. Kender smagen af dem nu. Appelsiner i silkepapir pakket i kasser. Også citroner. Gad vide om stakkels Citron stadig holder til i Saint Kevin's Parade? Og Mastiansky med den gamle citer. Hyggelige aftener vi havde dengang. Molly i Citrons kurvestol. Rar at holde, kølig, voksagtig frugt, hold den i hånden, løft den til næsen og fornem duften. Netop sådan, tung, sød, vild duft. Altid den samme, år efter år. De opnåede også høje priser, fortalte Moisel¹⁴ mig. Arbutus Place. Pleasant Street: hyggelige, gamle dage. Skal være uden fejl, sagde han. Kommer hele denne vej: Spanien, Gibraltar, Middelhavet, Østerlandene. Kasser linet op på kajen i Jaffa, en fyr krydser dem af i en bog, barfodede havnesjovere i snavset, blå arbejdstøj bakser med dem. Der kommer hvadhedderhannu fra. Hvordan har du? Ser ikke. Fyr man kun er på hat med, er lidt af en plage. Hans ryg ser ud som den norske kaptajns¹⁵. Mon jeg møder ham i dag? Vandvogn. For at fremkalde regn. Som i himlen således også på jorden.

En sky begyndte langsomt at dække solen, helt. Grå. Fjern.

Nej, ikke sådan. Et goldt land, nogen vildmark. Vulkansk sø, det døde hav: ingen fisk, intet søgræs, sunket dybt i jorden. Ingen vind kunne løfte disse bølger, gråt metal, giftige tågede vande. Svovl kaldte de det som regnede ned, slettens byer: Sodoma, Gomorra, Edom¹⁶. Allesammen døde navne. Et dødt hav i et dødt land, trist og gammelt. Gammelt nu. Det fødte

14. Moisel: Grøntsagsgrosserer og far til en af Blooms kammerater omtalt i kap. 17, s. 946

15. Den norske kaptajn: En anekdote om en pukkelrygget norsk kaptajn og hans problemer med at få syet passende tøj, fortalt af James Joyces far. Anekdoten er behandlet i *Finnegan's Wake*.

16. Sodoma, Gomorra, Edom: Der var ifølge 1. Mosebog 14, 2, fem byer i det pgl. område: Sodoma, Gomorra, Adma, Sebojim og Bela som Herren straffede pga. indbyggernes syndighed. Edom var ikke imellem dem.

den ældste, den første slægt. En krumbøjede heks krydsede over vejen fra Cassidys med hånden knuget om halsen på en kvart-pottedunk. Det ældste folk. Vandret langt væk over hele jorden, fra fangenskab til fangenskab, mangfoldiggjorde sig, døde, blev født overalt. Der lå det nu. Nu kunne det ikke føde mere. Dødt: en gammel kvindes: verdens grå indsunkne kusse.

Trøstesløshed.

Grå skræk brændte hans hud. Idet han foldede siden og stak den i lommen, drejede han ind i Eccles Street og skyndte sig hjem. Kolde olier gled langs hans kar og isnede hans blod; alderdom gav ham en skorpet kappe af salt. Nu vel, jeg er her nu. Ja, jeg er her nu. Morgenmund giver onde billeder. Fik det forkerte ben ud af sengen. Må begynde på disse Sandow-øvelser¹⁷ igen. På hænder ned. Skjoldede, brune murstenshuse. Nummer firss stadig ikke udlejet. Hvordan kan det være? Vurderingen er kun på otteogtyve. Towers, Battersby, North, MacArthur: dagligstuevinduer plastret til med opslag. Plaster på et dårligt øje. For at fornemme den blide røgede duft af te, røgen fra panden, simrende smør. Være nær ved hendes yppige, sengevarmede kød. Ja, ja.

Varmt sollys kom hastigt løbende fra Berkely Road, hurtigt i slanke sandaler ad fodstien der lyste op. Løber, hun løber mig i møde, en pige med guldhår i vinden.

To breve og et kort lå på gulvet i entréen. Han standsede og samlede dem op. Mrs. Marion Bloom. Hans ansprede hjerte slog straks langsommere. Kækt skrevet¹⁸. Mrs. Marion.

– Poldyl

Idet han trådte ind i sovekammeret, lukkede han øjnene halvt i og gik gennem varmt, gult tvelys mod hendes uglede morgenhår.

– Hvem er brevene til?

Han så på dem. Mullingar. Milly.

– Et brev til mig fra Milly, sagde han varsomt, og et kort til dig. Og et brev til dig.

17. Sandow-øvelser: gymnastiske øvelser som Bloom tidligere har dyrket, se kap. 17, s. 915 ("Eugen Sandows Fysisk styrke og Hvordan Man Opnår Den").

18. Kækt skrevet, fordi den korrekte navneangivelse på et brev dengang ville være Mrs. Leopold Bloom. Se dog også kap. 18, note 17.

Han lagde hendes kort og brev på det kiprede sengetæppe i nærheden af knæenes bøjning.

– Vil du have rullegardinet op?

Han lod med blide tag rullegardinet gå halvt op imens han skævede bagud og så hende kigge på brevet og stikke det ind under hovedpuden.

– Er det nok? spurgte han og vendte sig om.

Hun var ved at læse kortet, støttet på albuen.

– Hun har fået sine sager, sagde hun.

Han ventede til hun havde lagt kortet til side og langsomt rullet sig tilbage med et stille suk.

– Skynd dig lidt med den te, sagde hun. Jeg er ved at dø af tørst.

– Kedlen koger, sagde han.

Men han blev stående for at rydde stolen: hendes stribede underskørt, henkastet snavset linned – og løftede det hele i favnen hen på fodenden af sengen.

Da han gik ned ad trappen til køkkenet, råbte hun:

– Poldyl!

– Hvad er der?

– Skold tepotten.

Kommet i kog ganske rigtigt – en fjerbusk af damp fra tuden. Han skoldede og skyllede tepotten og kom fire hele skefulde i, så tildede han kedlen, så vandet kunne strømme ned i potten. Efter at have sat den til at trække tog han kedlen af, greb panden og maste den fladt ned på de glødende kul og så klumpen af smør glide og smelte. Mens han pakkede nyren ud, mjavede katten sultent op til ham. Giver man hende for meget kød, vil hun ikke fange mus. Det siges de ikke spiser svinekød. Koscher¹⁹. Se her. Han lod det blodplettede papir falde ned til hende og dumpede nyren ned i den simrende smørsovs. Peber. Han dryssede det i ringe med fingrene fra det skårede æggebæger.

Derpå sprættede han sit brev op, kiggede hastigt ned ad siden og om på den anden. Tak, ny hue. Mr. Coghlan²⁰, skovturtur

19. Kosher: (hebr.) Egnet eller brugbart; bruges om fødevarer der er egnet for jøder i henhold til jødiske forskrifter. Svinekød er ikke kosher for jøder.

20. Mr. Coghlan er Milly Blooms arbejdsgiver i Müllingar.

til Lough Owel, ung student, Blazes Boylans piger på stranden²¹.

Teen havde trukket. Han fyldte sin egen moustachekop, imiteret Crown Derby og smilede. Lille Millys fødselsdagsgave. Kun fem var hun dengang. Nej, vent lidt: fire. Jeg gav hende halsbåndet af presset rav som hun rev itu. Puttede stykker af sammenfoldet, brunt papir i brevkassen for hende. Han smilede mens han hældte.

Oh, Milly Bloom, du er min skat.

Du er mit spejl både dag og nat.

Jeg vil hellere ha' dig uden en slant

End Katey Keogh med æsel og alt.

Stakkels, gamle professor Goodwin²². Skrækkelig, gammel særting. Han var nu alligevel en høflig, gammel fyr. Den gammeltdags måde han altid med et buk ledsagede Molly ned fra podiet. Og det lille spejl i hans silkehætte. Den aften Milly kom ind med det i dagligstuen. Se bare, hvad jeg fandt i professor Goodwins hætte! Vi lo allesammen. Det kvindelige, der brød frem allerede dengang. Næst lille stump var hun.

Han stak en gaffel i nyren og vendte den med et klask. Så anbragte han tepotten på bakken; dens bule gav efter, da han løftede den op. Alting på den? Brød og smør, fire, sukker, ske, hendes fløde. Ja. Han bar den op ad trappen med tommelfingeren som en krog i pottens hank. Med et let puf med knæet stødte han døren op, bar bakken ind og satte den på stolen ved hovedgærdet.

– Sikken tid du var om det! sagde hun.

Hun fik messingringene til at klirre, da hun raskt hævede sig op med en albue på puden. Han så roligt ned på hendes krop

21. Blazes Boylans piger på stranden: Sangen hedder *Seaside Girls* og tekst og musik er af Harry B. Norris. Blazes Boylan har ikke noget ejerskab til sangen. Det er en music hall-sang. Første vers med omkvæd lyder således: "Down at Margate looking very charming you are sure to meet/ Those girls, dear girls, those lovely seaside girls./ With sticks they steer and promenade the pier to give the boys a treat;/ In piqué silks and lace, they tip you quite a playful wink./ It always is the case: you seldom stop to think./ You fall in love of course upon the spot,/ But not with one girl – always with the lot.../ Those girls, those girls, those lovely seaside girls,/ All dimples, smiles, and curls – your head it simply whirls!/ They look all right, complexions pink and white;/ They've diamond rings and dainty feet,/ Golden hair from Regent Street,/ Lace and grace and lots of face – those pretty little seaside girls."

22. Goodwin: Professor, pianist der har akkompagneret Molly Bloom.

omfang og ned mellem hendes store, bløde pletter, der hang skævt inden for hendes nattøj som en geds yver. Varmen fra hendes hvilende legeme steg op og blandede sig i luften med veldriften fra teen som hun skænkede.

Et stykke af en iturevet konvolut tittede frem under puden med smilehullerne. Han tænkte på at gå, men blev stående for at glatte på sengetæppet.

– Hvem var brevet fra? spurgte han.

Kækt skrevet. Marion.

– Åh, Boylan, sagde hun. Han kommer med programmet.

– Hvad skal du synge?

– *Là ci darem*²³ med J. C. Doyle²⁴, sagde hun, og *Love's Old Sweet Song*²⁵.

Hendes fyldige læber som drak og smilede. Underlig, gammel lugt den røgelse efterlader dagen derpå. Ligesom ilde-lugtende blomstervand.

– Vil du have vinduet lidt op?

Hun foldede en skive brød, proppede den i munden og spurgte samtidig:

– Hvornår er begravelsen?

– Klokken elleve, tror jeg, svarede han. Jeg har ikke set avisen.

Idet han fulgte retningen af hendes pegende finger, løftede han et ben af hendes snavsede trusser op fra sengen. Disse her? Dernæst et snoet, gråt strømpebånd der var viklet om en strømpe; krøllet, blankslidt sål.

– Nej, den der bog.

Den anden strømpe. Hendes underskørt.

– Den må være faldt ned, sagde hun.

Han følte her og der. *Voglio e non vorrei*²⁶. Gad vidst om hun udtaler det rigtigt: *voglio*. Ikke i sengen. Må været gledet ned.

23. *Là ci darem*: Begyndelsen til *La ci darem la mano* ("Lad os række hinanden hånden") som er første linje i Don Giovannis og Zerlinas duet fra Mozarts *Don Giovanni*. Don Giovanni overtaler bondepigen Zerlina til et forhold som dog ikke realiseres på grund af andres indblanding.

24. J. C. Doyle: Irsk baryton (-1939).

25. *Love's Old Sweet Song* med musik af J. L. Molloy og tekst af G. Clifton Bingham med omkvædet: "Just a song at twilight, when the lights are low, / And the flick'ring shadows softly come and go, / Tho' the heart be weary, sad the day and long, / Still to us at twilight comes Love's old song, / Comes Love's old sweet song."

26. *Voglio e non vorrei*: (it.) Jeg vil og ville dog ikke. Citat fra Mozarts *Don Giovanni*, duetten mellem Don Giovanni og Zerlina, men ikke helt rigtigt. Den rigtige ordlyd er: *Vorrei e non vorrei* (Jeg ville gerne og ville dog ikke); begger verber skal i conditionalis (betingelsesmåde).

Han bøjede sig ned og løftede op i sengeomhænget. Bogen, faldet ned, lå lænet op mod rundingen af den à la grecque-mønstrede natpotte.

– Vis mig lige, sagde hun. Jeg satte et mærke i den. Der er et ord jeg skal spørge om.

Hun sank en slurk te fra koppen som hun holdt i den hanke-løse side, og efter at have tørret fingerspidserne hurtigt af på tæppet begyndte hun at lede i teksten med en hårnål til hun nåede ordet.

– Med ham hvad? spurgte han.

– Her, sagde hun. Hvad betyder det?

Han lænede sig ned og læste ved hendes pølerede tommel-fingernegl.

– Metempsykose?

– Ja. Hvad er han for en størrelse?

– Metempsykose, sagde han og rynkede panden. Det er græsk, kommer fra græske. Det betyder sjælenes vandring.

– Åh, sludder! sagde hun. Sig det lige ud.

Han smilede og skottede til hendes spottende øjne. De samme unge øjne. Den første aften efter karaderne²⁷. Dolphin's Barn. Han vendte de nussede sider. *Ruby. Manegens stolthed*. Hallo. Illustration. Vildtudseende italiener med en vognpisk. Må være Ruby dens stolthed på gulvet nøgen. Lagen venligst udlånt. *Uhyret Maffei holdt inde og slyngede sit offer fra sig med en ed*. Grusomhed bag det hele. Dopedet dyr. Trapezen i Hengler's Circus. Måtte se den anden vej. Hoben der gloede. Knæk din hals; og vi knækker sammen af grin. Hele familier med dem. Lad dem slide i det fra de er små, så de metempsykoset. At vi lever efter døden. Vore sjæle. At et menneskes sjæl efter det dør, Dignams sjæl ...

– Er du færdig med den? spurgte han.

– Ja, sagde hun. Der er ikke spor sjofelt i den. Er hun forelsket i den første fyr hele tiden?

– Aldrig læst den. Vil du have en anden?

– Ja. Skaf en anden bog af Paul de Kock²⁸. Pænt navn han har.

Hun hældte mere te i sin kop og så den fra siden strømme ud.

27. karaderne: Af fr. charade, stavelsesgåde, hvor hver stavelse af et ord eller et helt ord eller en sætning beskrives gådefuldt eller fremstilles dramatisk.

28. Paul de Kock; Fransk forfatter (1793-1871). Hans romaner om livet i Paris var i sin tid meget populære.

Må se at få den bog fra biblioteket i Capel Street fornyet, ellers skriver de til Kearney, min kaudionist. Reinkarnation, det er ordet.

— Nogle folk tror, sagde han, at vi fortsætter med at leve i en anden krop efter døden, at vi levede før. De kalder det reinkarnation. At vi alle levede før på jorden eller på en anden planet for tusinder af år siden. De siger vi har glemt det. Nogle siger de husker deres tidligere liv.

Den træge fløde trak stivnede spiraler gennem hendes te. Bedre at minde hende om ordet: metempsykose. Et eksempel ville være godt. Et eksempel?

— *Badende Nymfe* over sengen. Fulgte med påskenummeret af *Photo Bits*: Strålende mesterværk i kunstfarver. Som te før man putter mælk i. Ikke ulig hende selv med håret slået ud, men slankere. Tre og seks gav jeg for rammen. Hun sagde det ville se pænt ud over sengen. Nøgne nymfer: Grækenland, og for eksempel alle de folk der levede dengang.

Han lukkede bogen.

— Metempsykose, sagde han, var det de gamle grækere kaldte det. De plejede at tro man kunne forvandles til et dyr eller et træ²⁹ — for eksempel. Det de kaldte nymfer³⁰, for eksempel.

Hendes ske holdt inde med at røre op i sukkeret. Hun stirrede stift frem for sig og trak vejret ind gennem buede næsebor.

— Her lugter brændt, sagde hun. Efterlod du noget på ilden?

— Nyren! udbrød han brat.

Han stoppede bogen hårdt i inderlommen, stødte tæerne på den ramponerede servante da han ilede ud mod lugten, og løb hastigt ned ad trappen på forfjamskede storkeben. Skarp røg skød i en vred stråle ud fra den ene side af panden. Ved at stikke spidsen af en gaffel under nyren løsne han den og væltede den om på ryggen. Kun en smule brændt. Han lempe- de den hurtigt fra panden over på en tallerken og lod den spar- somme, brune sky dryppe over den.

En kop te nu. Han satte sig ned, skar og smurte en skive af brødet. Han skar det brændte kød af og kastede det ned til kat- ten. Så stak han en gaffelfuld i munden og tyggede med skøn- somhed på det lækre, myge kød. Stegt netop tilpas. En mund- fuld te. Derpå skar han brødtærninger ud, dyppede en af dem

29. forvandles til et dyr eller et træ: Dette er ikke metempsykose, men metamorfose.

30. nymfer: Nymfer har normalt hverken været genstand for metempsykose eller metamorfose.

i skyen og stak den i munden. Hvad var det nu om en ung student og en skovtur? Han foldede brevet ud ved siden af sig, læste det langsomt mens han tyggede, opblødte endnu en brødterning i skyen og løftede den til munden.

Kæreste Papli

Rigtig mange tak for den yndige fødselsdagsgave. Den passer mig perfekt. Alle siger jeg er en ren skønhed i min nye skottehue. Jeg fik Mummys dejlige æske med flødekarameller og er ved at skrive. De er dejlige. Jeg er ved at komme godt med i fotobranchen nu. Mr. Coghlan tog et af mig og Mrs. vil sende det når det er fremkaldt. Der var vældig gang i forretningen i går. Markedsdag og alle de tykskankede kom ind. Vi tænker på at tage på skovtur til Lough Owel på mandag med nogle få venner, og hvad vi har af rester. Kærlig hilsen til Mummy og til dig selv et stort kys og tak. Jeg kan høre dem ved klaveret neder-

under. Der skal være en koncert i Greville Arms på lørdag. Der er en ung student der kommer her nogle gange om aftenen ved navn Bannon³¹, hans fætre eller sådan noget er nogle flotte kavalerer og han synger Boylans (jeg var på nippet til at skrive Blazes Boylans) sang om pigerne på stranden, du ved. Sig til ham at lille Milly sender ham sine bedste hilsener. Jeg må slutte nu med de kærligste hilsener

Din kærlige datter

Milly

P.S. Undskyld skriften, har travlt. Farvel.

M.

Femten i går. Mærkeligt, også den femtende i måneden. Hendes første fødselsdag borte fra hjemmet. Adskillelse. Husker den sommermorgen hun blev født da jeg løb hen og bankede Mrs. Thornton op i Denzille Street. Gemytlig, gammel kvinde. Masser af babyer må hun have hjulpet ind i verden. Hun vidste med det samme at stakkels, lille Rudy³² ikke ville leve. Nuvel, Gud er god, Sir. Hun vidste det straks. Han ville have været elleve nu hvis han havde levet.

31. Bannon: Se kap. 1, note 72, med henvisning.

32. Rudy: Marion og Leopold Blooms søn der blev født den 29. december 1893 og død den 9. januar 1894.

Hans tomme ansigt stirrede medfølgende på efterskriften. Undskyld skriften. Travlt. Klaver nedenunder. Ved at komme ud af sin skal. Ballade med hende i XL Café om armbåndet. Ville ikke spise sine kager eller tale eller se op. Næavis, lille størrelse. Han dyppede andre brøddertninger i skyen og spiste nyren op stykke for stykke. Tolv og seks om ugen. Ikke meget. Dog, hun kunne have det værre. Varietésceenen. Ung student. Han tog en slurk af den køligere te for at skylle måltidet ned. Så læste han brevet igen: to gange.

Nå, godt. Hun forstår at passe på sig selv. Men hvis ikke? Nej, intet er sket. Det kunne det naturligvis. Vént til det gør i hvert fald. Lidt af en vildkat. Hendes slanke ben der spæner op ad trappen. Skæbne. Ved at modnes nu. Forfængelig: meget.

Han smilede bekymret ømt til køkkenvinduet. Den dag jeg overraskede hende på gaden, og hun kneb sig i kinderne for at gøre dem røde. En smule blegstotig. Fik mælk for længe. På *Erin's King* den dag rundt om The Kish³³. Forbandet gammel balje til at hugge i søen. Ikke spor bange. Hendes blege, blå tørklæde der flagrede løst i vinden sammen med hendes hår.

Smilehuller, krøllers vrimmel.

Man bliver ganske svimmel.

Piger på stranden. Iturevet konvolut. Hænderne stukket i lommerne på hendes lange bukser, som en kusk efter fyraften, syngende. Ven af familien. *Svemmel*, siger han. Havnepromenade med lamper, sommeraften, orkester.

De piger, de piger,

Strandens dejlige piger.

Også Milly. Unge kys: de første. Langt borte nu forbi. Mrs. Marion. Læser nu, liggende på ryggen, tæller lokkerne i sit hår, fletter dem.

Et let ildebefindende, en længsel, strømmende ned ad hans rygsøjle, tog til. Vil ske. Forhindre det. Unyttigt: kan ikke gøre noget. Pigens søde, lette læber. Vil også ske. Han følte det strømmende ubehag brede sig over ham. Unyttigt at gøre noget nu. Læber kyssede, kysser, kyssede. Fyldige, klæbende kvindelæber.

Bedre hvor hun er dernede: borte. Beskæftige hende. Ønske de en hund for at få tiden til at gå. Kunne måske tage en tur

33. På *Erin's King* ... The Kish: Udfugtsbåden *Erin's King* sejlede rundt i Dublinbugten og passerede fyrskibet The Kish.

derned. August Bank Holiday³⁴, kun to og seks retur. Imidlertid seks uger endnu. Kunne fikse en fribillet fra bladet. Eller gennem M'Coy³⁵.

Katten der havde vasket hele pelsen, vendte tilbage til det blodplettede papir, snuste til det og spankulerede hen til døren. Hun så tilbage på ham og mjavede. Vil gerne ud. Vent foran en dør, før eller siden går den op. Lad hende vente. Har ingen ro på sig. Elektrisk. Torden i luften. Vaskede også øret med ryggen til ilden.

Han følte sig tung, mæt; så gav tarmene mildt efter. Han rejste sig helt op og løsnede bukselinningen. Katten mjavede op til ham.

– Miav! sagde han til svar. Vent til jeg er færdig.

Tyngde: en varm dag er på vej. For meget besvær med at ase op ad trappen til afsatsen.

En avis. Han holdt af at læse under afføringen. Håber ikke en abe kommer og banker på netop som jeg.

I bordskuffen fandt han et gammelt nummer af *Titbits*³⁶. Han foldede det sammen under armen, gik hen til døren og åbnede den. Katten tog vejen op i bløde spring. Nej se, ville ovenpå og rulle sig sammen i en kugle på sengen.

Lyttende hørte han hendes stemme:

– Kom, kom, misser. Kom så da.

Han gik gennem bagdøren ud i haven, standsede for at lytte over mod haven ved siden af. Ikke en lyd. Måske ved at hænge tøj ud til tørre. Pigen var i haven³⁷. Dejlig morgen.

Han bøjede sig ned for at se nærmere på en smal række

34. August Bank Holiday: Første mandag i august hvor forretninger holder lukket.

35. M'Coy: Figur der optræder i *Nåden* (Grace) i Joyces novellesamling *Dublinfolk* (*Dubliners*) og senere i *Ulysses*, bl.a. i kap. 5, s. 116 ("M'Coy. Bliv af med ham hurtigt. Bringer mig ud af kurs. Hader selskab når man.").

36. *Titbits*: Egl. "godbidder", et ugeblad der bragte uddrag af bøger og blade samt selvstændige mindre stykker.

37. Pigen var i haven: Hentydning til børnesangen *Sing a Song of Sixpence* som der refereres til flere gange i *Ulysses*:

Sing a song of sixpence a pocket full of rye, / Four and twenty blackbirds baked in a pie. / When the pie was opened the birds began to sing, / Oh wasn't that a dainty dish to set before the king? / The king was in his counting house counting out his money, / The queen was in the parlour eating bread and honey / The maid was in the garden hanging out the clothes, / When down came a blackbird and pecked off her nose! / På dansk: Syng en sang om sixpence, lommen fuld af rug, / Fire og tyve solsorte bagt i en tærte. / Da tærten blev åbnet, begyndte fuglene at syng. / Var det ikke en lækker ret at sætte for en konge? / Kongen var i skatkammeret og talte sine penge. / Dronningen var i dagligstuen, spiste brød med honning. / Pigen var i haven og hængte tøjet ud. / Så kom en lille solsort og snupped' hendes næse.

havemynter som stod langs væggen. Kunne lave et havehus her. Pralbønner. Vildvin. Ville gerne gøde over hele stedet, skorpet jord. Et lag svovllever. Sådan bliver al jord uden gødning. Køkkenaffald. Ler, hvad er det egentlig? Hønsene i haven ved siden af: deres skarn er udmærket til at lægge øverst. Bedst af alt er dog kvæg, især når det fodres med de der oliekgager. Halmgødning. Det bedste middel til at rense dameglacéhandsker. Snavs renser. Også aske. Kulegrave hele grunden. Dyrke ærter i det hjørne der. Salat. Så havde man altid friske grøntsager. Dog – haver har også deres ulemper. Den bi eller blå spyflue her pinsemandag.

Han gik videre. Hvor er min hat forresten? Må have hængt den tilbage på knagen. Eller hængt den oppe på etagen. Pud-sigt jeg ikke kan huske det. Stumtjeneren overfyldt. Fire paraplyer, hendes regnfrakke. Da jeg tog brevene op. Dragos butiksklokke der ringede. Sært jeg netop tænkte i det øjeblik. Brunt brillantinehår over hans flip. Netop fået vasket og børstet. Gad vidst om der bliver tid til et bad her til morgen. Tara Street³⁸. Fyren ved kassen hjalp James Stephens³⁹ til at slippe væk, siger man. O'Brien⁴⁰.

Dyb stemme den fyr Dlugacz har. Agendath hvad er det? Sådan, lille frøken. En entusiast.

Han sparkede den brøstfældige dør til klosettet op. Må passe godt på ikke at grise bukserne til inden begravelsen. Han gik ind og bøjede hovedet under den lave overligger. Med døren på klem, midt i stanken af skimlet kalk og gamle spindelvæv løsnede han selerne. Før han satte sig ned, kiggede han op gennem en sprække til naboens vinduer. Kongen var i skatkammeret⁴¹, Ingen.

I misdæderens stol⁴² på hug foldede han sit blad ud og vendte siderne over sine bare knæ. Noget nyt og let: Ingen større

38. I Tara Street lå Dublins offentlige badeanstalt.

39. James Stephens: Se kap. 2, note 29, og kap. 3, note 92.

40. Bloom kan tænke på tre O'Brien'er; William Smith O'Brien der ved en lejlighed fik hjælp af James Stephens, J.F.X. O'Brien der mødte James Stephens i USA eller J.P. O'Brien der var kontrollør ved badeanstalten i Tara Street.

41. Fra *Sing a Song of Sixpence*, jf. dette kap., note 37.

42. misdæderens stol; O.t. "cuckstool", det samme som "cuckingstool" der beskrives et strafferedskab bestående af et sæde (ofte på en vippestang fastgjort på en stolpe) til hvilket misdæderen blev bundet og udstillet for mængdens tilråb eller ved bevægelse af stangen ført ud i en dam eller flod og dyppet ned i vandet. Ordet betegnes som forældet (OED). Benyttelse af ordet som betegnelse for WC-bræt synes at være Joyces opfindelse.

hast. Hold lidt igen. Vor præmienovelle: *Matchams Mesterkup*. Af Mr. Philip Beaufoy, Playgoers' Club, London. Honorering til en takst af én guinea pr. spalte er ydet forfatteren. Tre og en halv. Tre pund tre. Tre pund, tretten og seks.

Roligt læste han idet han holdt igen, den første spalte og begyndte på den anden mens han gav efter under modstand. Midtvejs svandt hans sidste modstand, og han tillof tarmen at lade sig roligt mens han læste, læste stadigt tålmodigt, den lette forstoppelse fra i går helt forbi. Håber ikke den er for stor og giver hæmoroïder igen. Nej, lige tilpas. Sådan. Ah! Obstiperet. Én tablet cascara sagrada. Livet kunne være sådan. Den bevægede eller rørte ham ikke, men der var noget kvikt og net over den. Trykker hvad som helst nu. Agurketid. Han læste videre roligt siddende over sin egen opstigende lugt. Net unægtelig. *Matcham tænker ofte på det mesterkup hvorved han vandt den leende heks der nu*. Begynder og slutter moralsk. *Hånd i hånd*. Smart. Han kiggede tilbage gennem det han havde læst, og mens han følte sit vand rinde stille, misundte han venligt Mr. Beaufoy som havde skrevet det og modtaget en betaling på tre pund, tretten og seks.

Kunne måske klare en sketch. Af Mr. og Mrs. L.M. Bloom. Opfinde en historie over et eller andet ordsprog, men hvilket? Jeg plejede engang som forsøg at kradse ned på manchetten hvad hun sagde når hun klædte sig om. Kan ikke lide at klæde os på sammen. Skar mig ved barberingen. Bed sig i underlæben da hun hængte slidsen i sit skørt. Tog tid på hende. 9.15. Har Roberts ikke betalt dig endnu? 9.20 Hvad havde Gretta Conroy⁴³ på? 9.23. Hvordan kunne jeg finde på at købe denne her kam? 9.24. Jeg er bulnet ud efter den kål. En støvplet på hendes lakstøvle; gned skiftevis hver støvlerand mod den strømpeklædte læg. Morgenen efter dansen på basaren da Mays orkester spillede Ponchiellis Timernes Dans⁴⁴. Forklar det: morgentimerne, middagsstunden, så følger aftenen, dernæst

43. Gretta Conroy: Den kvindelige hovedperson i novellen *The Dead* (De døde) i *Dubliners*.

44. Ponchiellis Timernes Dans: Et balletoptrin fra Amilcare Ponchiellis opera fra 1876, *La Gioconda*, (*Den Glade/Glædestrålende Pige*). Om Timernes Dans, se også kap. 13, note 72, og kap. 15, note 478.

nattens timer. Børstede tænder. Den nat var den første. Hendes hoved der dansede. Hendes viftestivere der smækkede. Er den-ne Boylan velhavende? Han har penge. Hvorfor? Jeg bemærkede han havde en god, behagelig lugt der kom fra hans ånde da vi dansede. Dengang ingen grund til at sætte noget i gang. Hentyde til det. Mærkelig slags musik den sidste aften. Spejlet lå i skygge. Hun gned håndspejlet i sin uldne undertrøje med raske bevægelser mod sit fyldige, gyngende bryst. Kiggede ind i det. Rynker ved øjnene. Det ville ikke arte sig lige meget hvordan.

Aftentimer, piger i gråt flor. Derpå nattens timer: sorte med daggerter og halvmasker. Poetisk idé: rosa, så gylden, så grå, så sort. Alligevel, rigtigt også i livet. Dagen, så natten.

Han rev halvdelen af præmienovellen skarpt af og tørrede sig med den. Dernæst omgjordede han sig ved buksernes hjælp og spændte og knappede dem. Han trak i ryk den vaklende lokumsdør tilbage og kom fra det skumle mørke frem ud i det fri.

I det klare lys, lettet og afsvalet i alle lemmer, mønstrede han omhyggeligt sine sorte bukser: kanterne forneden, knæene, knæhaserne. Hvornår er begravelsen? Må hellere se det i avisen.

En knirken og en hemmelighedsfuld surren i luften højt oppe. Georgskirkens klokker. De ringede timerne ind: kraftig, mørk malm.

Ak ja! Ak ja!

Ak ja! Ak ja!

Ak ja! Ak ja!

Et kvarter i. Der igen: overtonen der følger efter gennem luften. En terts.

Stakkels Dignam!